

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

صالح گویلی
فرستنده: لیلا ر.
۱۰ اگست ۲۰۱۴

در کوبانی چه می گذرد ؟

همیشه گفته می شود که جنگ ادامه سیاست است. طبق این اصل می شود علت های هر جنگی را تحلیل کرد و پرسید: چه چیز سبب جنگ می شود؟ چه طبقاتی در آن ذینفعند؟ شرایط تاریخی و اقتصادی شروع آن چیست؟ بر این اساس می توان هر جنگی را تجزیه و تحلیل کرد و عوامل، علت ها و نتایج آن را برشمرد

اوضاع و احوالی که هم اکنون در "کوبانی" در جریان است از این قاعده مستثنا نیست. می شود به مسأله وقوع جنگ داعش با کردها از زوایای مختلفی پرداخت و نقش عوامل دخیل در این جنگ از جمله اوضاع و احوال خود سوریه، ترکیه، حکومت اقلیم کردستان و غیره به عنوان عوامل خارجی از طرفی و از طرفی دیگر نقش پ ک ک و احزاب کردستان سوریه به عنوان عوامل داخلی و.... در این باره بررسی کرد تا بتوان علت های جنگ موجود را توضیح داد.

اما هدف من اینجا پرداختن به تحلیل و ارزیابی از این جنگ نیست. هدف من بیشتر پرداختن به این سوال است که "کوبانی" تاوان چه چیزی را پس می دهد؟ مردم کردستان سوریه به چه گناهی مورد هجوم داعش قرار گرفته و محاصره شده اند؟ برآستی علت بی تفاوتی جامعه جهانی در قبال مردم کوبانی چیست؟ چرا هیچ حکومتی، هیچ سازمانی جهانی از مردمی که برای دفاع از خود و بچه هایشان در مقابل داعش اسلحه به دست گرفته اند صحبت نمی کنند؟ واقعاً این کم لطفی ناشی از چیست؟ چرا برای فتح بصره توسط داعش، امریکا و اروپا به خلیج فارس ناو جنگی می فرستند ولی حاضر نیستند حتی گزارشی از حمله شدید همان داعش به یک شهر چند صد هزار نفری (کوبانی) در رسانه های خود پخش کنند؟ چگونه است که جامعه جهانی دست داعش را برای کشتار و قتل عام مردم کردستان سوریه باز گذاشته است؟ چرا حکومت مسعود بارزانی مرزها را بر روی مردم کردستان سوریه بسته است؟!؟

مردم کردستان سوریه از همان روزهای شروع جنگ داخلی در این کشور خود را از مشارکت در آن جنگ دور نگه داشتند. آنها اعلام کردند: نه با اپوزسیون سوریه هستند و نه وارد جنگ با حکومت مرکزی می شوند. مردم کردستان با این روش وارد فازی جدید از سیاست شدند. آنها تا حد مقدور خود را از آتش جنگ خانمان سوز داخلی سوریه دور کردند و اداره امور کردستان را به دست گرفتند و حکومت خود مختار را اعلام کردند. آنها مناسباتی

سیاسی برای اداره کردستان در نظر گرفتند که از هر لحاظ پیشرو و قابل دفاع بوده و هست. از جمله می شود به نمونه جانبداری شان از حقوق زنان و فراهم کردن شرایطی که آنها در اداره جامعه دخیل باشند، اشاره کرد. نمونه دیگر برخورد مساوی به اقلیتهای مذهبی و قومی دیگر و شراکت دادن آنها در قدرت است. آنها ازدواج دختران زیر ۱۸ سال و همچنین مسلح کردن افراد اعم از دختر و پسر زیر ۱۸ سال را ممنوع اعلام کرده اند. می شود گفت که حکومت خودمختار کردستان سوریه به نوعی یک حکومت سکولار و تابو شکن در یک منطقه به شدت بحرانی و اسلام زده است. سیستم حکومتی کردستان سوریه با حکومت اقلیم کردستان عراق که سالهاست توسط خود کردهای آنجا اداره می شود قابل مقایسه نیست. انعکاس این نوع جهت گیریهای سیاسی کردستان سوریه، موجب خوشحالی توده های تحت ستم کرد در بخشهای دیگر کردستان عراق، ایران، و ترکیه شده است و به عنوان یک آلترناتیو تازه سیاسی در ذهن مردم آن مناطق اثر بسیار مثبت گذاشته است.

همچنین مسئله اعلام استقلال و اداره جامعه کردستان سوریه توسط خود مردم آن دیار از همان آغاز با بی رغبتی دولت مردان اروپائی و امریکا مواجه شد و به طور کلی آنها با بی اعتنائی به این واقعیت برخورد کردند. حتا حکومت اقلیم کردستان عراق نیز علاقه ای به آن نشان نداد. این نوع سیاستها در کردستان سوریه باب طبع اسلامیهستهای منطقه از جمله داعش نبوده است.

از زمان اعلان این سیاست توسط کردها در سوریه، جنگ داعش با این مردم شروع شده است. شهرها و دهات آنها توسط داعش مورد حمله قرار گرفته و سوزانده می شود، بچه هایشان را به دار زده و به زنان شان تجاوز می کنند. هم اکنون یکی از بزرگترین شهرهای کردستان سوریه در محاصره کامل داعش است. آنها با بهره گیری از سلاح، مهمات و تدارکات به غنیمت گرفته شده از شهر موصل تلاش می کنند که شهر را به تسخیر خود درآورند. در صورت تسخیر شهر توسط این سیاه دلان سرنوشت مردم شهر چیزی جز قتل عام، تجاوز و بی خانمانی نیست و به همین دلیل مردم کوبانی با کمترین امکاناتی که در اختیار دارند مقابل نیروهای داعش ایستاده اند. در این میان «پ کا کا» نقش برجسته ای در یاری رساندن و سازماندهی آنها بر عهده دارد.

مردم کوبانی در این شرایط مورد پشتیبانی سیاسی و معنوی بخشهای دیگر کردستان به خصوص کردستان ترکیه قرار گرفته شده اند. در همان حال هم جامعه جهانی و قدرتهای رسمی هیچ علاقه ای به مردم کردستان سوریه نشان نداده و نمی دهند و کماکان آنها را در مقابل حملات داعش به شهر و دهاتشان تنها گذاشته اند و حتی کمترین خبری را از آنها بروز نمی دهند. این بلوکات تا حدی است که حتا حکومت اقلیم کردستان با بی تفاوتی خود و بستن مرزها برای رسیدن آذوقه به آنها دست نیروهای داعش را برای سرکوب کردهای سوریه و برای تسخیر کوبانی باز گذاشته است!!

واقعیت این است که کوبانی قربانی اختلافات و بند و بستهای قدرتهای منطقه می شود و تاوان این رقابت سیاسی را مردم عادی می دهند. مردم باید این را بخوبی تشخیص دهند و سرنوشت سیاسی خود را به نیروهای که سرنوشتشان را به بازی و رقابت قدرت گرفته اند، نسپارند.

کوبانی نباید شکست بخورد. تنها مردم هستند که می توانند کاری انجام دهند. این وظیفه مردم مبارز و آزادیخواه است که به هر شیوه ممکن و به هر شکلی که می توانند به آنها کمک کنند.

صالح گویلی

30.7.20014